

OLTARZOWY (9) ai

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w ołtarz oraz zwykle w -owy); a pochylone.

sg m G ołtářow(e)go (1). ◇ A ołtářowy (1). ◇ L ołtářowym (1). ◇ f N ołtářowã (1). ◇ n G ołtářow(e)go (1). ◇ pl N subst ołtářow(e) (1). ◇ G ołtářowych (1). ◇ A subst ołtářow(e) (2).

Sł stp notuje, Cn s.v. ołtarz, Linde XVI w.

Przymiotnik od „ołtarz”; altaris Vulg, PolAnt, Cn (9) : A ołtarz łepak Miedziány ktory był przed Pánem/ wyniołł zkościółá Páńkiego/ y z miełcã ołtarzowego: y poštãwił go ná łtronie pułnocney od ołtarzá. Leop 4.Reg 16/14; Te łã łprãwy ołtarzowe/ w kthorykolwiek dzieñ będzie zbudowãny/ żeby offiãrowano ná nim ofiãrę zupełnã Leop Ez 43/18.

a. Dokonujący się na ołtarzu (2) :

Zestawienie: »sakrament, świętość ołtarzowa(-y)« (1:1): KromRozm I I4; Bo łtãrych Sákrãmentarzew [...] náukę odrzuciã: ktorzy czczym y pozwierzchnym znãkiem czynili Sákrãmeⁿt ołtarzowy. WujJud 173.

b. Będący częścią ołtarza (5) : *Wyłãł ná fundãmenćie ołtarzowym wonność Bolkã Leop Eccli 50/17, Is 27/9; A wezmie offiãrnik krwie (onego) grzechu/ y włóży ná podwoy domu/ y ná czterzy węgły włchodu ołtarzowego BudBib Ez 45/19, [Lev 4/30 (Linde)].*

Wyrażenie: »rogi ołtarzowe« = ozdobne rogi w kãtãch ołtarza (zwykle złote) symbolizujãce moc Boga, skuteczność ofiar i modlitw (2): á nábrãwiłły krwie ie^go [cielca]/ omoczył [Aaron] w niey pãlec łwoy/ y dotknãł łie rogow ołtarzowych [cornua altaris] w koło Leop Lev 8/15; BielKron 38.

Cf OLTARZNY

JDok